

Datum : 25 maart 2020

Onderwerp: internetconsultatie Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag

contactpersoon: mr. A.J. Moerman

De Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden (LOSR), aangesloten bij Sociaal Werk Nederland, maakt graag gebruik van de mogelijkheid om via internetconsultatie te reageren op het conceptvoorstel *Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag*.

Door de combinatie van de *Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag* én de *Wet vereenvoudiging beslagvrije voet* zal het bestaansminimum van inwoners met schulden bij invordering van hun schulden beter worden beschermd.

De *Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag* zorgt voor de noodzakelijke afstemming wanneer meerdere overheidsafdelingen en gerechtsdeurwaarders op dezelfde debiteur een vordering aan het innen zijn.

Ten aanzien van het concept wetsvoorstel hebben we de volgende opmerkingen en aanvullingen:

Verbreding beslagregister

Artikel 3 van het concept wetsvoorstel bepaalt dat de deurwaarder die een opdracht ontvangt om te dagvaarden of beslag te leggen, moet onderzoeken of de vordering naar verwachting binnen redelijke termijn op de schuldenaar kan worden verhaald. Deze bepaling regelt verder dat de deurwaarder informatie verkrijgt van schulden die door de overheid via beslag of verrekening geïnd worden.

Dit is een verbetering ten opzichte van het huidige beslagregister omdat de gerechtsdeurwaarder zo over meer informatie beschikt en dus een betere inschatting kan maken of de vordering verhaalbaar is. Bovendien dient op grond van deze bepaling de deurwaarder niet alleen bij een opdracht tot beslag op loon, uitkering of toeslagen deze inschatting te maken, zoals nu is geregeld, maar ook bij een voornemen tot een ander beslag.

Het wetsvoorstel regelt niet wanneer er sprake is van 'verhaal van een vordering binnen redelijke termijn'. Hiervoor wordt verwezen naar de KBvG-verordening waarin een termijn van drie jaar is geregeld. Op zich is dit een goede termijn.

Probleem echter bij de huidige werkwijze met het beslagregister is dat er vaak gedagvaard en beslag gelegd wordt in situaties waarin het verhaal van de vordering *langer dan drie jaar zal gaan duren*.

Het is voor de debiteur niet inzichtelijk hoe dit proces achter de schermen verloopt:

- welke inschatting heeft de gerechtsdeurwaarder gemaakt?
- welke beslissing heeft de opdrachtgever genomen?
- welke werkafspraken gelden hierover tussen opdrachtgever en deurwaarder?

De LOSR pleit er voor om de regels voor het maken van de inschatting op verhaalbaarheid, in de wet op te nemen.

Het is hierbij van belang om te bepalen dat, wanneer er geen verhaal binnen redelijke termijn

mogelijk is, een dagvaarding of beslaglegging *alleen met een expliciete opdracht van de opdrachtgever kan plaatsvinden*. Dit is nodig om onnodig kostenophoging te voorkomen.

Terecht wordt in de concept memorie van toelichting erop gewezen dat ook de gerechtsdeurwaarder hier een verantwoordelijkheid in heeft, omdat hij geen onnodige kosten mag maken. Dit is ook opgenomen in art. 10 *Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders*. In de praktijk komt het echter zelden voor dat de gerechtsdeurwaarder een opdracht op deze grond weigert, c.q. om die reden via het deurwaardersrenvooi een procedure tegen zijn opdrachtgever start, om de rechter te vragen hoe te handelen.

De LOSR pleit ervoor om nadrukkelijk in de wet op te nemen dat het de verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder is om een afweging te maken tussen 'ministerieplicht' (doen wat de schuldeiser zegt) en 'onnodig maken van kosten'.

Kosten van het verzoek om informatie

Aangezien de gerechtsdeurwaarder moet onderzoeken of de vordering naar verwachting binnen redelijke termijn op de schuldenaar kan worden verhaald, zal hij informatie moeten opvragen bij tien verschillende instanties die mogelijk een vordering op de debiteur hebben (art. 2 lid 1 wetsvoorstel). *Het wetsvoorstel geeft niet aan hoe dit in de praktijk ingevuld wordt. Betekent dit dat de gerechtsdeurwaarder tien afzonderlijke verzoeken om informatie moet indienen of wordt dit gebruiksvriendelijk geregeld?*

Verder roept dit de vraag op *welke kosten de gerechtsdeurwaarder hiervoor in rekening mag brengen*. Wanneer de gerechtsdeurwaarder volgens de huidige mogelijkheden een elektronisch verzoek om informatie (e-voi) indient wordt bij de debiteur € 2,57 aan verschotten in rekening gebracht. *Betekent dit wetsvoorstel dat dit tien keer in rekening mag worden gebracht, zowel voorafgaand aan de dagvaarding als voorafgaand aan ieder volgend beslag? Dit zou uiteraard onwenselijk zijn.*

De LOSR pleit voor een efficiënte uitvraag van informatie met beperkte kosten voor de debiteur.

Verder uitbreiding van het beslagregister

In het huidige beslagregister staan alleen vorderingen waarvoor de gerechtsdeurwaarder beslag op loon, uitkering of toeslagen heeft gelegd. Om ervoor te zorgen dat de gerechtsdeurwaarder een beter zicht krijgt op de verhaalbaarheid van de vordering vindt de LOSR het *wenselijk dat alle vorderingen die bij de gerechtsdeurwaarder in behandeling zijn, in het beslagregister opgenomen worden*. Dit heeft als bijkomend voordeel dat ook de debiteur via 'Schuldenwijzer' een beter overzicht van zijn schulden kan krijgen. ***De LOSR vindt het wenselijk om de wettelijke basis hiervoor in dit wetsvoorstel te regelen.***

De LOSR vindt het bovendien wenselijk dat de vorderingen van de overheid niet slechts op verzoek aan de gerechtsdeurwaarder worden verstrekt. De 'Schuldenwijzer zou op elk moment een actueel overzicht moeten geven van de schulden die geïnd worden. De AVG hoeft hierin geen belemmering te zijn omdat de informatie slechts beperkt toegankelijk is:

- De debiteur heeft met z'n digi-d op elk moment inzage in zijn schulden.
- De gerechtsdeurwaarder mag alleen in het beslagregister kijken bij een opdracht tot dagvaarden en een opdracht tot beslaglegging, d.w.z. bij de uitvoering van een ambtshandeling. De informatie is in dit geval nodig voor de uitvoering van een wettelijke taak.

Verrekening versus betalingsregeling

In artikel 4 lid 2 van het concept wetsvoorstel wordt een onderscheid gemaakt tussen de *'bij wettelijk voorschrift gegeven bevoegdheid tot verrekening'* en de *'verrekening die plaatsvindt in het kader van een betalingsregeling'*. In het eerste geval moet rekening worden gehouden met de beslagvrije voet en dient er informatie uitgewisseld te worden. In het tweede geval geldt er geen beslagvrije voet en mag er dus ook geen informatie worden uitgewisseld.

Om te voorkomen dat er in de praktijk allerlei eenzijdig opgelegde betalingsregelingen ontstaan, is het van belang het onderscheid scherper te formuleren. Dit kan door de betalingsregeling niet een 'verrekening' te noemen maar een 'inhouding' en door aan te geven dat er sprake is van een 'overeengekomen betalingsregeling'. Artikel 4 lid 2 luidt dan als volgt:

*Als de partijen, genoemd in artikel 2, eerste lid, onderdelen d, e, h, j en k, gebruik maken van een bij wettelijk voorschrift gegeven bevoegdheid tot verrekening, niet zijnde een **inhouding** die plaatsvindt in het kader van een **overeengekomen betalingsregeling**, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing, voor het bepalen van de van toepassing zijnde beslagvrije voet.*

Kosten loonbeslag

Op pagina 9 van de Memorie van Toelichting staan in de tabel de kosten van loonbeslag vermeld. Die vermelde kosten *zijn niet volledig* aangezien er ook maandelijks kosten voor inning en verdeling verschuldigd zijn. Het gaat om de volgende kosten:

Aantal beslagleggers	kosten per maand*	kosten per jaar*
1	€ 12,86	€ 154,35
2	€ 20,45	€ 245,39
3	€ 28,05	€ 336,60
4	€ 35,65	€ 427,80
etc.		

* kosten zijn incl. btw (bij meerdere beslagen kan de btw niet verrekend worden)

Tot slot spreekt de LOSR de hoop uit dat de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet en onderhavig wetsvoorstel op 1 januari 2021 ingevoerd gaan worden.

Met vriendelijke groet,

Eric van der Burg
Voorzitter Sociaal Werk Nederland

André Moerman
Voorzitter signaleringscommissie LOSR